



Marquerite
VIBY
Filmen

Frik

VILDKAT

I HOVEDRØLLERNE:

Dolly Hansen*MARGUERITE VIBY*
Peter Bruun*EBBE RODE*
Louise, hans Forlovede*Gerda Neumann*
Herbert, hans Ven*Poul Reichhardt*
Oberstinde Brixby, hans Tante ...*Maria Garland*
Hovmesteren*Jon Iversen*
Teaterdirektøren*Sigurd Langberg*
Balletmesteren*Olaf Ussing*
Redaktøren*Knud Heglund*
Bugtaleren*Per Gundmann*
Artistagenten*Stig Lommer*
Ellen, Dollys Veninde*Tove Arni*
og
Oberst Brixby*IB SCHØNBERG*

MARGUERITE VIBY

i
Fik.

VILDKAT

Sang-Lystspil udarbejdet af
Paul Sarauw

Iscenesat af

ALICE O'FREDERICKS og
LAU LAURITZEN

Musik: Svend Gyldmark og
Kai Gullmar m. fl.

Sangtekster: Poul M. Jørgensen

Orkester: Teddy Petersen

Fotografi: Rudolf Frederiksen og
Alf Schneevoigt

Tone: Bent Høyer

Dekorationer: Max Louw

Kopi: Johan Ankerstjerne



FRØKEN VILDKAT

DEN lille, flittige Kordame Dolly Hansen er engageret ved et af Byens store Revyteatre, og en Aften maa hun springe ind og dublere den sygemeldte Primadonna. Hun faar Sukces, og det giver hende Mod til at anmode Direktøren om en mindre Gageforhøjelse, men dette bliver taget meget unaadigt op, og der opstaar en saa hidsig Diskussion mellem dem, at den unge Pige pludselig staar paa Gaden, afskediget paa graat Papir. Hun er imidlertid et lille bestemt Pigebarn, der ikke kan være modløs ret længe af Gangen, og hun beslutter at fingere et Selvmordsforsøg, som kan skaffe hende Forside-Omtale i Byens store Blade og dermed maaske bidrage til at skaffe hende et nyt Engagement. Hun ringer en Redaktør op og beder ham møde ved Havnen samme Nat paa et bestemt Tidspunkt, saa vil han komme ud for en stor Sensation. Inden Redaktøren imidlertid har fattet, hvad hun siger, lægger hun atter Røret, og samme Nat realiserer hun Planen. Da hun i Havne kvarteret ser en Mand komme gaaende paa dette usædvanlige Tidspunkt, antager hun ham for Redaktøren og springer i Vandet. Den ukendte Mand redder hende ogsaa op, og for at hendes Tøj kan blive tørret maa hun tage med ham hjem, idet hun er smidt ud af sit eget Logi. Langt om længe gaar det op for hende, at hun har taget fejl, og at den unge Mand slet ikke er Journalist, men en ung Bankfuldmægtig, der næste Dag skal rejse fra Byen sammen med sin Forlovede for at besøge hendes Forældre. Det kniber lidt for den ulykkelige Dolly at tage dette, for hun har hovedkulds forelsket sig i den elskværdige Redningsmand, men foreløbig tager hun til Takke med at laane hans Soveværelse for Natten, medens han selv anbringer sig paa Sofaen i Dagligstuen.

Da Dolly vaagner den næste Morgen, hører hun til sin Fortrydelse af den forbavsede Rengøringskone, at Peter Bruun, som den unge Mand hedder, virkelig er taget afsted til Banegaarden, men heller ikke nu fortvivler hun, trods sin elendige Stilling. Hun styrter ligeledes afsted til Banegaarden, og da Toget gaar, sidder Peter og hans Forlovede Louise i een Kupé, medens Dolly har taget Plads i en anden, skønt hun hverken har Billet eller Penge. Dette opdager Konduktøren lidt før Ringsted, men det lykkes Dolly at



komme til at tale med Peter under fire Øjne, og han lover — skønt han er forbløffet over den lille Kordames Frækhed — at betale hendes Billet tilbage til København, da hun gaar ind paa at vende om. Sammen med Dolly staar han af Toget i Ringsted, men noget Vrøvl ved Billetekspeditionen forsinker dem, saa Toget pludselig kører uden dem. Den rasende Louise — der fra Kupévindtet har set



Peters for hende uforstaaelige Optræden i Selskab med den fremmede unge Pige, bliver dog snart trøstet, idet en af Peters Venner og Kolleger, Herbert Berg, er med samme Tog og straks yder hende sin Opvartning, medens Situationen for Dolly og Peter ikke tegner saa godt. De løber nemlig tilfældigvis paa Peters Tante, Oberstinde Brixby, der sammen med sin Mand, en pensioneret Oberst, som tidligere har været i Kongo, bor paa et Gods uden for Byen, og hun antager Dolly for Peters nye Forlovede og inviterer dem begge med hjem. De maa nødtvungent tage med, og hjemme paa Godset faar de en overordentlig venlig Modtagelse, ikke mindst af den gamle Oberst-Buldrebasse, som straks taber sit Hjerte til den lille Frøken Vildkat. Baade hun og Peter forsøger gentagne Gange at forklare Tingene, men de faar ikke Lov at komme til Orde, og tilsidst beslutter de at lade staa til. Da deres Bagage er blevet liggende i Toget, ringer Oberstinden til Jernbanestationen, som atter alarmerer Konduktøren i Toget og giver ham Ordre til at fjerne Bagagen, som bærer Peters og Louises Navne, hvilket sker uden at Louise ser det. Da hun opdager, at hendes Kuffert er væk, spørger hun Konduktøren om, hvor den er blevet af, og hun erfarer da til sin Overraskelse, at de to Kufferter er beordrede sendt tilbage til Ringsted. Saa gaar det op for hende, at den frække Peter og hans mystiske Veninde er taget hjem til Obersten og Oberstinden, og hun beslutter at vende om og tage dem paa fersk Gerning. Chevaleresk tilbyder Herbert, der virkelig har forelsket sig i Louise, at følge med, og de lader Handling følge paa Ordene.

Intetanende gennemfører Peter og Dolly den lille Komædie, idet den unge Pige bliver mere og mere overbevist om, at Livet ikke er værd at leve uden Peter, og denne paa sin Side har slemme Samvittighedsskrupler, idet han saa smaat begynder at mene det samme, hvad Dolly angaar, og derfor er blevet alvorligt skinsyg paa sin gamle Onkel, der gør Stormkur til den unge Pige. Baade Resten af Dagen og Aftenen gaar, uden at det kommer til nogen Forklaring, men saa dukker pludseligt Louise og Herbert op, og nu kniber det rigtigt. Da Dolly ikke kan klare denne Situation og er klar over, at hun vil blive grundigt misforstaaet, beslutter hun at forsvinde i al Hemmelighed, men dette resulterer kun i, at Peter endelig bliver klar over sine Følelser. Paa det kraftigste opfordret dertil af Ober-



sten tager han straks ind til København, ledsaget af Onkelen, hvor de endelig ad Omveje faar at vide, at Dolly befinder sig hos en Teater-Impressario. De styrter derhen og kommer netop i rette Tid til at afværge noget, de tror er en Forbrydelse, og trods sine Protester befordres Dolly tilbage til Obersthjemmet, hvor hun nu præsenteres som Peters rigtige Forlovede!

SANGENE FRA FRK. VILDKAT



»Bare jeg er sammen med dig.«

Romeo han blæste paa Balkonen,
Julie hun blæste paa sin Far!
og Valdemar og Tove
i Gurre grønne Skove
var lige glad i begge Ender, ja de var!
jeg gør li'som Romeo og Kongen —
Kærlighed er Prikken over i —
Jeg blæser paa det hele,
naar bare du vil dele
mit jordiske Himmeri' —
I Paradiset sad Eva en Gang
og sang for Adam en sød lille Sang:
»Det rør mig ikke, at Slangen skyder
Skylden paa mig
— bare jeg er sammen med dig!«
Og to smaa Engle fløj rundt i det blaa,
den ene sa' til den anden: »Pas paa!
Blir det for svært at være Engel, naa, saa
opgiver jeg,
— bare det blir sammen med dig!«
Ja, det er saa svært at være Engle!
Man kan li'saagodt la' vær'!
Tag din Bid af Kærlighedens Kringle,
— der er kun saa lidt til hver!
Jeg lader Tingene ske, som de sker,
jeg blæser paa, om det regner og sner,
om Jorden er fra Forstand'n og kør den
ravgale Vej
— bare jeg er sammen, bare jeg er sammen,
bare jeg er sammen med dig.

»Kom. — naar Lykken kalder.«

»Bangebuks, hør hvad jeg siger«
en Instruks til alle Pi'er,
venligt ment, men ogsaa ærligt,
betænk dig kort, det blir saa
let forsent.
Lykken er en stædig Krikke,
er du sær, saa vil den ikke,
grib omkring den som en Nælde,
for ellers faar du nemlig ingenting.

Refrain:

Kom — naar Lykken kalder,
kom, før den lukker Døren i,
ønsk, naar Stjernen falder,
grib din Chance før den er forbi.
Kom — lad Hjertet gløde,
saa blir din Verden himmelvid.
Kom Lykken lidt imøde,
mens det endnu er Tid.

»Kærlighed ved første Blik.«

Tror du paa Kærlighed ved første Blik,
saa er det bedst du kigger een Gang til —
Tak for den lille Gnist, som jeg i Hjertet
fik,
— men den skal vist plejes, før den blir
til Ild,
— tænk blot paa April:
Foraaret kommer jo ikke som et Nys,
fordi det faar et enkelt Solskinskys —
Jeg er som Vaaren — jeg har Tid til at
vente,
naar blot jeg kan hente
Lykken hos dig
— i Maj.
Der kommer en Dag, hvor du har mig,
— det ønsker jeg, lige som du —
men tilgiv, min Ven, at jeg lar dig
betænke dig een Gang endnu
— for
tror du paa Kærlighed ved første Blik,
saa er det bedst, du kigger engang til —
Lykken er ikke hverken Hu eller Hej,
men en Blomst paa min Vej,
der venter paa Sol
— og dig.

»Kom og swing.«

Broder, Søster, hør mit Raad,
og skøn rigtig paa'et:
It's okay with evrything,
blot du danser swing —

Refrain:

Kom og swing —
that's the thing —
den er kringeling —
ud og spjæt —
go ahead —
vis, at du har et Skelet —
Swing er noet,
vi har faaet
fra Amerika.
Hop nu lidt —
vis Kulturen i Dag —
i København og Ringkøbing,
Rødby, Sønderho
tænker Folk i Takt til swing,
— hadeli — ha do wot i Hobro?
Kom og swing,
thats the thing,
Julia Hopsasa —
ud og spjæt,
go ahead, —
det er U. S. A.

»Der skal Kærlighed til alt.«

Tag
det lille Nap,
det er Hip som Hap,
hvad Livet kræver
af de Næver,
vi har faaet — blot vi slæver;
Jeg tar det hele med et Smil,
om jeg kun har min gamle Bil
og ingen
Børn;
Jeg tar min Tørn
og gi'r den Gas,
det er min Plads
i den Spinat,
man kalder Livet — notabene,
jeg mener, alt;



Refrain:

Der skal Kærlighed til alt
— Theobald, Theobald —
det er Peber, Krudt og Salt
— Theobald, Theobald —
uden det er Livet skralt,
— Theobald, Theobald —
og det hele bli'r kun halvt;
Hver en Time, hver en Mil
— Theobald, Theobald —
kan jeg slide med et Smil
— Theobald, Theobald —
vise dig en glad Profil,
— Theobald, Theobald —
du, min gamle Gengasbil.
Nogen Kone har jeg ikke,
jeg er en fri Musvit,
— du har Hoste, Spat og Hikke,
og du lugter skidt,
men du er mit eet og alt
— Theobald, Theobald —
nu og da bru'er jeg Gevalt,
— Theobald, Theobald —
for du ved, jeg har fortalt,
— Theobald, Theobald —
der skal Kærlighed til alt.



Originaloptagelser af Fil mens Sange paa Polyphon



